

דִּרְ קְרִיָאָה לַפְרָשָׁה

לְהַסְתַּכֵּל בְּעֵין טוֹבָה – פִּנְחָס

מֹשֶׁה מִבֶּקֶשׁ מֶה' שֶׁבָּנִיו יִמָּשִׁיכוּ אֶת מִנְהִיגוֹתוֹ,
אִם ה' מוֹדִיעַ לְמֹשֶׁה שֶׁבָּחַר בִּיהוֹשֻׁעַ תַּלְמִידוֹ.
”נֶעַר לֹא יָמִישׁ מִתּוֹף הָאֵהָל” הַתּוֹרָה כֶּף כְּתֻבָּה,
מֹשֶׁה הַצַּדִּיק מְקַבֵּל אֶת דְּבָרֵי ה' בְּהִכְנָעָה וְעֲנָוָה.

ה' מִבֶּקֶשׁ מִמֹּשֶׁה לְסַמֵּךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַמִּנְהִיג הַבָּא,
שְׁתֵּי יָדַיִם בְּמָקוֹם אַחַת, מֹשֶׁה מְנִיחַ בְּאַהֲבָה.
כְּדִי לָתֵת כּוֹחוֹת לִיהוֹשֻׁעַ תַּלְמִידוֹ הָאֱהוֹב,
מֹשֶׁה מְבָרְכוֹ כְּפָלִים שׁוֹב וְשׁוֹב.

מֹשֶׁה מְלַמֵּד אוֹתָנוּ מֵהי ”עֵין טוֹבָה”:
לְשִׁמּוֹחַ בְּהַצְלַחַת הַזּוּלָּת וּלְהַשְׁפִּיעַ עָלֵיו חֶבֶד.

גַּם אִם נִדְמָה שֶׁהַהַצְלָחָה שָׁלוּ מִגִּיעָה עַל חֲשֻׁבוֹנֵי,
צָרִיף לְקַבֵּל שְׁהַעוֹלָם לֹא מִתְנַהֵל עַל פִּי רְצוֹנֵי.
עָלִינוּ לְהֶאֱמִין בְּגִדְלַת ה' שֶׁמִּדִּיק תָּמִיד בְּמַעֲשָׁיו,
וּמִשְׁגִּיחַ בְּהַשְׁגָּחַה פְּרָטִית עַל כָּל בְּרוּאָיו.
עַל הַזּוּלָּת לְהַסְתַּכֵּל בְּעֵין טוֹבָה וּלְעוֹלָם לֹא לְקַנָּא,
כֶּף נִזְכָּה לְקָרֵב אֶת הַגָּאֻלָּה וּבֵית הַמִּקְדָּשׁ יִבָּנֶה.

אִיךְ קָרָאתִי?

